

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.1.2025 r.
COM(2025) 18 final

2025/0006 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron w odniesieniu do zmian w załączniku III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami w związku z planowanym przyjęciem decyzji przewidujących zmianę załącznika III poprzez dodanie do niego acetochloru, karbosulfanu, chlorpiryfosu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), iprodionu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej, rtęci, bromku metylu oraz parakwatu.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja rotterdamska

Konwencja w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami („konwencja”) ma wspierać wspólną odpowiedzialność i współpracę Stron w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego od potencjalnej szkody oraz ma przyczyniać się do racjonalnego ekologicznie wykorzystywania tych substancji chemicznych. Konwencja weszła w życie w dniu 24 lutego 2004 r.

Unia Europejska jest stroną konwencji¹.

2.2. Konferencja Stron

Organem zarządzającym konwencji rotterdamskiej jest Konferencja Stron ustanowiona na mocy art. 18 konwencji. Organ ten zbiera się zwykle co dwa lata i monitoruje realizację konwencji. Dokonuje on również przeglądu substancji chemicznych zgłoszonych mu do rozpatrzenia przez Komitet Kontroli Chemicznej.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 konwencji Strony są zobowiązane do przedkładania powiadomień o ostatecznych działaniach regulacyjnych podjętych w celu zakazania lub surowego ograniczenia stosowania substancji chemicznych na szczeblu krajowym. Po otrzymaniu przez Sekretariat dwóch takich powiadomień dotyczących tej samej substancji chemicznej od dwóch Stron należących do dwóch różnych regionów PIC, powiadomienia te przedstawia się Komitetowi Kontroli Chemicznej. Komitet Kontroli Chemicznej ma dokonać przeglądu tych powiadomień pod kątem kryteriów określonych w załączniku II do konwencji oraz przyjąć zalecenie dotyczące wymienienia danych substancji chemicznych w wykazie do rozpatrzenia przez Konferencję Stron.

Ponadto każda Strona będąca krajem rozwijającym się lub krajem o gospodarce w okresie przejściowym, który doświadcza problemów spowodowanych szczególnie niebezpieczną formą użytkową pestycydu w warunkach stosowania na swoim terytorium, może wystąpić z wnioskiem o wymienienie tej szczególnie niebezpiecznej formy użytkowej pestycydu

¹ Decyzja Rady 2006/730/WE z dnia 25 września 2006 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23).

w załączniku III do konwencji zgodnie z art. 6 ust. 1. Komitet Kontroli Chemicznej ma dokonać przeglądu tych wniosków pod kątem kryteriów określonych w załączniku IV do konwencji oraz przyjąć zalecenie dotyczące wymienienia danej szczególnie niebezpiecznej formy użytkowej pestycydu do rozpatrzenia przez Konferencję Stron.

Procedurę przyjmowania zmian do konwencji reguluje art. 21 konwencji, a procedurę przyjmowania i wprowadzania zmian do załączników – jej art. 22. Zgodnie z art. 23 konwencji każda ze Stron dysponuje jednym głosem. Regionalne organizacje integracji gospodarczej, takie jak UE, dysponują jednak liczbą głosów równą liczbie państw członkowskich będących Stronami konwencji.

2.3. Planowany akt Konferencji Stron

Podczas dwunastego posiedzenia zwykłego Konferencja Stron rozważy przyjęcie decyzji o wymienieniu w załączniku III do konwencji acetochloru, karbosulfanu, chlorpiryfosu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), iprodionu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej, rtęci, bromku metylu oraz parakwatu.

Wymienienie substancji chemicznych w załączniku III powoduje, że podczas handlu międzynarodowego substancje te będą podlegać procedurze zgody po uprzednim poinformowaniu. Będzie to wymagało od Stron przedłożenia Sekretariatowi odpowiedzi w sprawie przywozu, tak aby Sekretariat mógł je udostępnić wszystkim Stronom. Strony dokonujące wywozu będą zobowiązane do przestrzegania odpowiedzi w sprawie przywozu przy wywozie tych substancji chemicznych.

Planowany akt będzie wiążący dla stron zgodnie z art. 22 ust. 5 lit. c) konwencji, który stanowi: „decyzja o zmianie załącznika III zostaje niezwłocznie zakomunikowana Stronom przez depozytariusza. Zmiana wchodzi w życie w stosunku do wszystkich Stron w dniu określonym w decyzji.”

3. STANOWISKO, KTÓRE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii podczas dwunastego posiedzenia Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej, powinno przewidywać poparcie wymienienia w załączniku III acetochloru, karbosulfanu, chlorpiryfosu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), iprodionu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej, rtęci, bromku metylu oraz parakwatu, zgodnie z odnośnymi zaleceniami Komitetu Kontroli Chemicznej.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 konwencji Strony przedłożyły powiadomienia o ostatecznych działaniach regulacyjnych podjętych w celu zakazania lub surowego ograniczenia stosowania na szczeblu krajowym acetochloru, karbosulfanu, chlorpiryfosu, azbestu chryzotylowego, iprodionu, rtęci, bromku metylu i parakwatu.

Strony złożyły ponadto wnioski o wymienienie w załączniku III do konwencji, zgodnie z art. 6 ust. 1, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej) i postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej.

Komitet Kontroli Chemicznej dokonał przeglądu zgłoszeń pod kątem kryteriów określonych w załączniku II oraz przeglądu wniosków pod kątem kryteriów określonych w załączniku IV do konwencji i stwierdził, że wszystkie odpowiednie kryteria zostały spełnione.

Wymienienie substancji chemicznych w załączniku III powoduje, że podczas handlu międzynarodowego substancje te będą podlegać procedurze zgody po uprzednim poinformowaniu. Będzie to wymagało od Stron przedłożenia Sekretariatowi odpowiedzi w sprawie przywozu, tak aby Sekretariat mógł je udostępnić wszystkim Stronom. Strony dokonujące wywozu będą zobowiązane do przestrzegania odpowiedzi w sprawie przywozu przy wywozie tych substancji chemicznych.

Wniosek jest spójny z rozporządzeniem (UE) nr 649/2012, które wdraża konwencję rotterdamską w Unii, i uzupełnia to rozporządzenie. Jest w pełni zgodny z celem konwencji, jakim jest wspieranie wspólnej odpowiedzialności i współpracy Stron w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi, aby chronić zdrowie ludzkie i środowisko naturalne od potencjalnej szkody oraz przyczyniać się do racjonalnego ekologicznie wykorzystywania tych substancji chemicznych.

Wniosek jest spójny z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009, rozporządzeniem (UE) nr 528/2012 i rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006, ponieważ nie koliduje z decyzjami dotyczącymi wprowadzania do obrotu substancji chemicznych w Unii Europejskiej.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Konferencja Stron jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami.

Akty, które mają zostać przyjęte przez Konferencję Stron, stanowią akty mające skutki prawne. Planowane akty przewidujące zmianę załącznika III będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 22 konwencji rotterdamskiej i będą musiały zostać wdrożone rozporządzeniem (UE) nr 649/2012.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

Jeżeli planowany akt ma jednocześnie wiele celów lub elementów składowych, które są nierozdzielnie powiązane, a żaden nie ma charakteru pobocznego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi – na zasadzie wyjątku – obejmować różne, odpowiadające tym celom i elementom podstawy prawne.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Planowane akty służą osiągnięciu celów i obejmują elementy z dziedziny „środowisko” i „handel”. Te elementy planowanych aktów są związane w sposób nierozłączny, a żaden z nich nie ma charakteru pobocznego w stosunku do pozostałych.

Materialna podstawa prawna proponowanej decyzji obejmuje w związku z tym następujące postanowienia: art. 192 ust. 1 oraz art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinny być 192 ust. 1 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron w odniesieniu do zmian w załączniku III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja rotterdamska w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami („konwencja”) została zawarta w imieniu Unii decyzją Rady (2006/730/WE)³ i weszła w życie w dniu 24 lutego 2004 r.
- (2) Zgodnie z art. 7 konwencji Konferencja Stron może podejmować decyzje o wymienieniu danych substancji chemicznych w załączniku III do konwencji.
- (3) Podczas dwunastego posiedzenia Konferencja Stron ma przyjąć decyzje w sprawie wymienienia w załączniku III do konwencji acetochloru, karbosulfanu, chlorpiryfosu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), iprodionu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej, rtęci, bromku metylu oraz parakwatu.
- (4) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron, gdyż decyzje te będą wiążące dla Unii.
- (5) Aby wspierać wspólną odpowiedzialność i współpracę Stron w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego od potencjalnej szkody oraz w celu przyczyniania się do racjonalnego ekologicznie wykorzystywania tych substancji chemicznych, konieczne jest wymienienie w załączniku III do konwencji kolejnych substancji chemicznych, w przypadku których stwierdzono, że spełniają wszystkie odpowiednie kryteria. Należy zatem poprzeć wymienienie w załączniku III do konwencji acetochloru, karbosulfanu, chlorpiryfosu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), iprodionu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat

³ Decyzja Rady 2006/730/WE z dnia 25 września 2006 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23).

rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej, rtęci, bromku metylu oraz parakwatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na dwunastym posiedzeniu Konferencji Stron konwencji oraz na wszelkich późniejszych posiedzeniach Konferencji Stron, których porządek obrad obejmuje ten punkt, przewiduje poparcie przez Unię przyjęcia zmian do załącznika III do konwencji w odniesieniu do uwzględnienia acetochloru, karbosulfanu, chlorpiryfosu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), iprodionu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej, rtęci, bromku metylu oraz parakwatu.

Artykuł 2

W świetle rozwoju wydarzeń na dwunastym posiedzeniu Konferencji Stron konwencji oraz na wszelkich późniejszych posiedzeniach Konferencji Stron, których porządek obrad obejmuje wymienienie w załączniku III substancji chemicznych, o których mowa w art. 1, przedstawiciele Unii mogą uzgodnić, w konsultacji z państwami członkowskimi podczas posiedzeń koordynacyjnych na miejscu, doprecyzowanie stanowiska, o którym mowa w art. 1, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*